

diuisi a populo. precipue dum in ecclesia ministramus. Sed sepe mentiuntur he vestes. dum aliud monstrant extra. aliud regunt intra. exterius sanctitate interius vilitatem. **¶** Quarta reprehensio est ambire vanam gloriam. in locorum eminentia. et alto recubitu in cenis. in saluationibus popularibus atq; forensibus. in titulis et appellationibus. nomine magistri aut patris aut domini. in quibus omnibus corrupta affectio magis q̄ ipsa actio que de genere bona est et bene fieri potest inculpata. **¶** Potest enim aliquis omnia ista querere si status suus et vocatio exigat pro vtilitate rei publice et ecclesiastico honore. non pro singulari ambitione. Aliquis enim ex ecclesiasticis cur non fas habet alte sedere et saluari populariter. et appellari vel mater vel pater. vel dominus si non istis delectetur. Hoc est si non nomina t̄m et famam sed res et opera et officia per nomina designata querit et implet. non ad suam sed ad dei laudem magnificentiam et gloriam. **¶** Sequitur octo ve. **¶** Ut primus est claudere viam celi pueris moribus et exemplis. Hoc fit dum imperiti et simplices ex populo arguunt sibi licere ea que vident patres et pastores suos facientes. **¶** Secundum ve sub preterita longarum orationum viduas et simplices spoliare. A quo ve non immunes sunt hi qui obitus et seruitia multa in ecclesia pollicentur. et ea vel non exoluunt. vel impfecte ac negligenter exoluunt. **¶** Tertium ve traduci potest appropriate ad ecclesiasticos. querentes promotionem alicuius ad statum ecclesiasticum. vel contra eos qui affectu carnali vel alio faciunt eum pueris exemplis et moribus duplo filium gebenne q̄ futurus erat in statu seculari. **¶** Quartum ve contra malos interpretes p̄p̄i. et specialiter iuramentorum et votorum in quibus falluntur et fallunt ex sacerdotum ordine in confessionibus audiendis. **¶** Quintum ve contra eos qui decimas vsq; ad minimum esse soluendas decreuerunt et grauiora ipsi derelinquunt. Iudicium sc̄z misericordiam et fidem sicut apud quosdam in ecclesia plus puniretur transgressio vnus ceremonie et traditionis humane q̄ blasphemia in deum aut suorum preuaricatio mandatorum. **¶** Sextum ve inuidare diligenter id quod foris est in vasis quibus deo ministratur. vt est calix. et conscientiam

dimittere rapinis et immundicia plenissimam. Ut faciunt qui in conscientia peccati mortalis et in continuo proposito non relinquendi peccata sua neq; occasiones peccatorum ministrare presumunt. **¶** Septimum ve contra hypocrisim eorum qui sanctitatem fingunt extrinsecis signis. inter autem sunt hypocrisi et iniquitate. compati merito sepulcris dealbatis. Quod si culpantur hi qui mali sunt quo vituperio digni videntur qui peccata sua predicant gloriantes cum malefecerint et exultantes in rebus pessimis in p̄niciem et contagionem et scandala certa pusillorum. **¶** Quidam improperium dixit alius. Abi hypocrita. Cui acuta mordacitate respondit iniuriatus. Tu talis es vt nec hypocrita dici possis. Ita palam et in publico pueris es vt nullus fictioni locus relictus sit. **¶** Octauum ve est qui sanctis reuerentes esse videntur. colentes eorum sepulcra memorias atq; reliquias. ipsi tamen eos nequaquam imitantur in sanctitate. imo presentibus inimicantur et insidiantur qui sanctorum vitam atq; mores quesierint imitari. Ad que omnia ve subiungitur horrenda conclusio. Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Domus hec domus erat synagoge. cui succedit domus ecclesie. quam iam pene desertioni vicinam inuenimur vt olim synagogas. Auertat hoc pius ecclesie sponsus Iesus christus. Auertat autem si fuerimus penitentes. si nos benigne intuitus fuerit et conuertet ad se. et tandem reponet in firmissimo habitaculo suo. ad quod nos perducere dignetur qui sine fine permanet in secula seculorum Amen. **¶** Finit.

Sequitur item sermo eiusdem factus in cena domini pro humilitate. valde notabilis.

A Deo exiit et ad deum vadit Originaliter Johis. xij. et in euangelio p̄ntialiter recitato. Hos et mei filios qui a deo exiunt pro peccato longe nimis. Quia longe a peccatoribus salus. vadant nunc rursus ad eum pro ofonis et pie inuocatis gressum. mox aderit. quia ipse est dominus omnibus inuocantibus eum in veritate. Cuius ofonis n̄re mediatrix te constituemus o virgo beata virgo deo iunctissima. ad quam deus venit. et a qua secundum corpus exiit. Te nunc

Sermo in cena domini

ob hoc saluantes et dicentes. Ave maria.

Adeo exiit et ad deum vadit. scribitur
ut supra. Alta verborum profunditas. alta ni-
mirum. et quis cognosceret eam? Sed ita loquor
decebat consciis secretorum dei. Dic tam sub-
limis volatus grandi aquile spirituali homi-
ni videbatur. cui ex sententia dicere fas erat
illud prophete apud Boetium li. iij. metro pri-
mo. Sunt etenim penne volucris mihi que
caesa descendunt poli. quas sibi cum veloci-
mens induit perosa terras despicit etc.
Vibi vero quid nisi stupor mentis et di-
gna admiratio debebatur ad hanc scientiam
que mirabilis facta ex me est conforta-
ta est. et non potero ad eam. Quid nisi ve-
nerabilem quoddam silentium congrue-
bat? Congruebat utique silentium potius
quam elato sermone de diuinis obstrepe inter-
olores me rauicium auferem. potius quam for-
didis pedibus affectionum. manibusque opa-
tionum me sanctuarium verborum dei te-
merarium introire. Sed officij mei debuit
ipsi vos scitis. sed et frequens deuotionis
vestre conuictus et prestolatio quippiam vel
impfecte balbutire compellit. **A**deo inquit
euangelista exiit. Miror si non protinus
ad hoc verbum miramini. De quo nempe
alio istud dicitur. Adeo exiit / quod de ver-
bo quod eternaliter est apud patrem. quoni-
am in principio erat verbum et verbum erat
apud deum. et deus erat verbum. Si eter-
naliter apud deum / qualiter a deo exiit /
quomodo eternaliter apud deum? Sed di-
ces exiit iste verbi a deo / est ipsa filij ge-
neratio. verum est si est filij generatio sicut
esse confitemur. Vides quod iste exiit pro-
prios est ineffabilis. De eo quippe scriptum
est. Generatione eius quis enarrabit? Isa-
lii. ca. Propterea cur conaretur eloqui quod
enarrari non potest. non esset illud sobrie sa-
pere. Quid si quis loquatur non iam homi-
num sed angelorum linguis. quo pacto ef-
fari sufficere deum a deo exire / non locali-
ter non dimensionaliter. non diuersificare
substantie / neque durationis varietate sed
personali tantum distinctione? Qui et regredi
dicitur ad deum dum suum rependens amorem
patris / spirat et quodammodo donat spiritum
sanctum. donum prestantissimum et vtriusque
necum. **S**ed sileamus interim de secre-
tis his celestibus et perscrutatiores inuestiga-
tione huius diuini exiit et regressus ad in-
tra / nos vel ad scholam vel ad celebritatem

beatissime trinitatis remittam? Illic ma-
gis discere est / quomodo filius egreditur
a patre et imago pulcherrima a pulcherrimo
ut verbum sententiosissimum. ut ars omnium
fecundissima. ut exemplar distinctissimum. ut
idea et forma quedam omnium capacissima
et actualissima et potentissima. Sic igitur
exiit Christus a deo. eternaliter productiue. et ad
deum vadit / spirat in dilectione. **A**mp-
lius vero considerationi nostre / alius obij-
ciatur Christus a deo exiit? alius quoque sui ad eum
regressus. non quidem intrinsecus personali-
ter ut prius. sed denotatione quadam extrin-
seca. et idiomaticum mutua communicatione. quam
operata est humanitatis assumptio. Et quod
est precor hoc modo Christum a deo egredi: nisi
si eundem in hoc calamitoso vallis lachry-
marum exilio / dignanter incarnatum. com-
morari. affligi. cruciari? Nihil quippe lon-
ginqui a deo poterat excogitare mens hu-
mana / quam impassibilem ad passionem egre-
di. inuisibilem videri. immortalem quoque
esse participem mortis. At Christus regredi ad
deum / est ipsum a mortuis resurgere. Jaz
non moritur quoniam mors ei vltima non dicitur
bitur ad Rebo. vi. quando in patria et ciuitate
et regno patris in celestibus ad dexteram
suam sedet in eternum. cum omnia subiecit
ei deus ad hebre. ij. Hic est verus iusticie
sol qui oritur in natiuitate. occidit in pas-
sione. et ad locum suum reuertitur in glorio-
sa ascensione Ecclesiastes primo. Et quia
habent proprias solennitates hec myste-
ria / suosque sermones. tantumdem dictum sit
hic / quomodo Christus a deo exiit per incarna-
tionem et ad deum vadit per glorificationem.
Demum repibilis est exiit quidam ter-
tius / Christi a deo / secundum animam qui communis est
omnibus creaturis. Dicit itaque diuinus
theologus Iohannes. Quod factus est / in
deo vita erat. Ultra erat. non quidem per iden-
tatem realem et essentialem rei facte ad fa-
ctorem. ut manichei blasphemant. dicen-
tes animam esse partem a deo decisam per
actionem principis tenebrarum. Sed vi-
ta erat / per idealem et viuificam / exempla-
rem seu archetypam cognitionem et virtu-
tem producendi efficacissimam. longe ex-
cellentiorem. longe ineffabiliorem / quam in ipsa me-
te artificis / domus fabricanda vel imago
pingenda / existat et suo modo viuat. Quid
vero sint huiusmodi idee. et qualis sit earum
distinctio / non est hic disputandi locus.

Q

Multe doctorū traditiones in vnam veritatem (si bene capiantur) reducibiles super prime sententiarū distinctione habentur.

Ad hoc igitur esse ideale illud recte perhibetur egredi/ quicquid fit extrinsecus i esse suo reali. regredi autem non nisi creature rōali. pprie datū est. quāq̄ velit Boetius/ omnia in suum regredi principium velut si flumina vnde exeunt reuertantur Eccl̄s. i. Et quā h? Quā repetitū pprios q̄q̄ recur? reditūq̄ suo singula gaudēt. Hec manet vlli traditus ordo/ nisi q̄ fini iunxerit ortum. stabilemq̄ sui fecerit orbē. li. iij. Retro. ij. Hoc fit. dū motus inditos nature sue/ custodiūt. dumq̄ vices indulgas pagūt. agendo patiendo monendoq̄.

Auero q̄tum tibi est creationis egressus excellentior (o rationalis spūs) tanto regressus tuus ad deū/ est q̄sto a reliquis omnibus a pfectione differentior. Tu nē perōnalis spūs sicut capax et p̄iceps dei solus factus es p̄ intelligentiam atq̄ rātionem. hinc ad imaginem dei et similitudinem factus affirmaris. Sen. i. Sic soli tibi ad deum regredi cōcessum est/ p̄ cognitionem et amorem. Dirigūtur cetera i curibus suis et ab agere infallibili. sicut si. videns aliquis/ vicens ducat vt dicit auerrois. Tu sola/ vicens videntem insequeris Tu sola/ cognitine ad principii tuum regrederis. vt fias vnū ens cū diuina essentia. tertia p̄telibelli de ornatu spūaliū nuptiarum. Anima inquit contemplātis ita cōiungitur deo/ vt fiat ip̄m illud esse vitale et ideale qd̄ eternaliter in deo p̄habuit. Quem errorem/ vna nuper epl̄a a me edita coarguit. Velim p̄terea cōmonuisse vt de hac materia caute legat. Bern. ad fr̄es de monte dei li. ij. Ceterū anima humana p̄cipue illa est inter omnes rationales sp̄ritus/ que non solum regredi ad deum sed omnia alia in eum referre debet. Propterea enim ip̄a corpi cōiuncta et in imis certis ligata. s̄m Platonicos. Propterea necum duplicis mundi/ tā spūalis q̄ corporal̄is/ operat. quasi duas illas catenas causarū/ auream et argenteam/ nectens Deniq̄ idcirco in orizonte duplicis mundi statuitur facies sua. pur diuini theologi/ et eleuati methaphisici edocuerunt. q̄tinus p̄ ip̄am ea omnia referrent in deū cognoscēdo et vtendo/ que ab eo egressa sūt in creando. Hinc dixerunt Arist. i. politi.

et platonici/ omnia p̄pter hominem. ip̄suz vero p̄pter deum factum esse. Hinc resurrexerit future necessitas cōcludit. Alioquin naturalis instituti finis/ frustra esset. Sed de his alibi. Demū p̄spiciū est/ eos solos ppria appellatione homines dici debere qui boni sunt et ad deum omnia referūt. Hunc ad xpm redeo. Omnia enī regressum hunc p̄ intelligentiam ad deū et vsum/ anima eius perfectissimis mōis exercuit. dum seip̄am et rem quamlibz alteram/ sola p̄ excellentiaz in dei gloriā laudē amoremq̄ reduxit. Hinc ap̄tissima ratione. dixit euangelista noster de xpo. q̄ a deo exiuit et ad deum vadit. Exiuit dico s̄m animam p̄ creationis emanationē/ et ad deum vadit p̄ sui et aliorū omniū/ in deum reuolūtōem intelligibilem. Et sicut omnia a deo quodammō accepit in sua creatione/ dum p̄terea facta sunt omnia/ sic omnia refert in deū directiue/ proportionabiliter satis ad primū exitum et reditum eternalem. Ad hunc finem olim egressus fuerat adam a deo in sui primaria creatione vt ad deum regrederetur p̄ speculationem et amorem. Sed ve peccato. homo cū in honore esset non intellexit. cōparatus ē iumentis insipientibus et similis factus est illis. Sequimur eum nos bestiales effecti. vitam pecudum eligentes. qui declinē animam iugiter ad terrena demittim. q̄ porcino more versi ad infima vultibus adheremus. Uor est talium. Adhesit i terra venter noster. et iterum. Adhesit pavimento anima mea. et rursus. Infusus suus in limo pfundi. Hic exclamat satiric. Durias in terra animas et celestii inanes. D q̄ suauior vor atq̄ iocundior regredientis ad deum et gratias agentis/ q̄ de tenebris vocauit nos de? i admirabile lumī suum/ cuius figuram gessit Petrus/ a vinculis ferreis et carcere tetra liberatus. et e ductus de custodia ad confitendū nomī domini. Vere vincula ferrea cupiditatis nostre. Vere carcerem tenebrosū horridū squalidū et scenosū esse sordidū desiderium cordis nostri. et anima talibus immersa/ quando poterit liberis intelligentie alis ad alta subuehi ip̄a ad deū regredi quando valebit. Hoc itaq̄ fieri est imposibile nisi in manu forti et brachio extento illius qui eduxit vinctos in fortitudine. q̄ de stercore erigit pauperem vt sedeat cum

Sermo in cena domini

principibus. Qui contriuit portas creas
et vectes ferreos confregit. Hoc solo aucto
resicut anima a deo exiuit / sic ad deum va
dit. Quod donum hoc exercitibus se ad ip
sum et non nisi talibus / de lege comuni p
stetur. **E**pilogantes ergo concludamus
quod est vnus christi exitus a deo p
eternam
generatiōem et habet suum regressum per
spūs spiratiōem. scōdo p humanitatis assū
ptionem. habet suum regressum p corpo
ris glorificatiōem. tertio p anime creatio
nem. habet suum regressum p cōtēplatiōez

Post sensum literalem / theologica
lem et metaphisicalem / sup est vt
thema nostrum pferat primā ei
ptem / ad nos mores quoqz nostros transf
feramus. Et dicam⁹ quod duplex est moralis
exitus anime a deo. Unus pessimus p su
perbiam. Alius optimus p humilitatem.
Per superbiam exisse legitur filius ille p
dignus in regionem longinquam. Lu. xv.
Quō exiuerunt Adam et Layn. Gen. iij. et
iij. Quomodo egrediūtur foras illi q̄ ima
vident et loquūtur in idipm scz cōtra deū.
qualiter exierunt et eribūt. Discedite a me
maledicti in ignem eternum. Math. xv.
Longinquis valde et pestiferus hic erit.
quia longe a peccatoribus salus. Exit⁹ iste
a deo non est. sed sup deum. sue voluntati
ppriam anteposendo. ideo dicitur elatio.
Testis est ille qui est rex sup omnes filios
superbie Job. iij. Qui extollitur et erit su
per omne qd dicitur deus. ij. ad Thessal. ij.
Taliter egrediens foras euanescit vt fum⁹
nec regreditur sicut coruus. nisi forte p im
patientiam et rabidam obstinati odij latria
tionem. loquatur in idipm in deum videli
cet. et dentibus suis in eum fremat et tabe
scat. **E**st pterea exitus bonus a deo p hu
militatem. sed sub deum. et rursus ad deū.
Non quidem locali distantia. nam q̄ ibit
homo a spiritu tuo domine. et quo a facie
tua fugiet. Si ascenderit in celum tu illic
es et cetera. Sed fit exitus iste ppria quadam re
putatione et intelligentia. quādo aia ex cō
sideratiōe intima diuine immensitatis / re
silit in paruitatem suam. et se ad se contra
hit et loco cedit. put ad aspectum magni a
licuius principis / pauperul⁹ seruus aut
damnatus experitur. Hoc suo mō aia ifir
mitatis pprie imo cuiusdaz nibilitatis cō
scia / ad cognitionem p̄sentie diuinitatis
mmense horrefcit. stupet pallet contremi

scit. intratqz fugiens a se velut in quādam
desertam omnis impfctiōis egestatis sue
regionem. quō intrauerat aug⁹ qui dixit i
libro cōfessionū. Factus sum mibimet
regio egestatis. **N**onne tibi petrus mira
culi stupore in captura piscium attonitus
sic exire dominū voluisse visus est. Exi in
quit a me domine qz peccator sum. Lu. v.
Sic hodie manum xpi beatam / volentes
pedes eius ad lauandum tangere / ipse re
fugit dicēs Dūc tu mibi lauas pedes. **V**e
lut si verbum p̄dictum repereret. Exi a me
domine non lauabis mibi pedes in eter
num. **Q**sup admirabilem hunc humili
tatis exitum. Felix anima que taliter erit a
deo. qz nunqz rectori via ad deum vadit.
nam correlatiua sunt et omnimode se ha
bentia idem exitus iste a deo et ad eundez
regressus. Sic vallis descensus et montis
ascensus. **D**etior si non ita se consequi te
stata sit veritas. qui se humiliat ait exalta
bitur. Lu. ix. et xvij. Hinc Aug⁹ ait i epla
quadam ad dioscor. Non aliam tibi inq̄t
ad capessendam et obtinendam veritatis
viam inuenies / q̄ que inuenta est ab illoqz
gressuum nostror. tanqz deus vidit infir
mitatem. **P**rima est humilitas. scōda est hu
militas. tertia est humilitas. Quotiēs hoc
interrogaueris / hoc dicam. **B**onum est
nos hic esse / o deuoti patres ac sapiētis vi
ri / bonum est de humilitatis exitu sermo
nem audire. De qua vtiā cum humili
tate et vt res digna erat loqui posset / arro
gans et stulta p̄sumptio cordis mei. **N**az
quale monstrū est / quale sacrilegium. ver
miculum de humilitate loquentem. et ideo
supbire qz laudat humilitatem. et ideo eri
re a deo supra deum male p superbiam. q̄a
suadet ab eodem sub eodem exire p humi
litem. **Q**uis hoc crederet. si non qz toti
ens expertum est. **S**ed inter laudandum
humilitatem / surrepit supbia dum valde
detestari queritur. **I**pa quando non intro
ibit. quando non castra cordis nostri sub
dola machinatione penetrabit. **V**e yesi
lijs adam / ab hac terrificā pernicie. **S**z
ad humilitatem redeo. ad cuius p̄conium /
tria miracula eius supra modum mirabi
lia. triplex notificabit consideratio. **R**ecte
quidam de beato humilitatis exitu / totuz
huius collationis reliquum contexerunt.
vt alias pollicitus sum ostensurum. **E**x ti
tulo humilitatis / ius tradi humilibus ad

omnia conantur possidenda / non quidem
 civili lege sed diuina. Nam et misterium non
 dicam dei huius solius / sed totius passio-
 nis dominice / quid aliud principaliter elo-
 quitur / quam imitande humilitatis exemplum.
 Propter quod saluator noster / carnem sume-
 re hoc est a deo exire et crucem subire volu-
 it. ut oratio dicit ecclesie. Ob hanc denique
 humilitatem / concludit presens euangelium.
 Exemplum enim dedi vobis ut quemad-
 modum feci vobis / ita et vos faciatis.

Tria humilitatis exempla sumemus / scilicet
 tres vires anime. irascibilem rationalem con-
 cupiscibilem. Et tres virtutes theologicas
 fidem spem et charitatem. Et tria diuinis
 personis attributa sapientiam potentiam et
 bonitatem. Et iuxta tres status ecclesie pre-
 latos doctores religiosos. Et scilicet tres scri-
 pturam auctoritates. Prima humilem spiri-
 tu suscipiet gloria. Prover. xix. Secunda au-
 ctoritas. vbi humilitas ibi sapientia. Pro-
 uer. xi. Tertia. Deus superbis resistit. humi-
 libus autem dat gratiam. Jacobi. iij.

Prima consideratio

Humiles spiritu suscipiet gloria. itaque hu-
 militas vera. nam est qui se nequiter humi-
 liat. Eccli. xix. Vera inquam humilitas / dum
 feliciter exit a summa potentia et gloria et ma-
 gnificentissima maiestate dei / in suam im-
 potentiam ignominiam et seruitutem in-
 tuendam sentiendam que efficitur potentis-
 sima et gloriosissima et patrie liberrima atque
 monarchica super omnia. **U**ultis audire rationes
 illam accipite. Perhibet Seneca / quod facit
 ad diuitias per contemptum via. Itaque dicitur
 de potentia et gloria et reliquis que mun-
 dus offert. et que contemnendo fieri nostra
 testatur Ambrosius. Unde vero melius quam per hu-
 militatis egressum a deo / contemptus iste
 generatur. quoniam in comparatione diuinitatis /
 perspicue cernitur quod vanitas vanitatum et om-
 nia vanitas. omnia mendacium. Quidni li-
 beat exclamare cum propheta filij hominum vsque
 quo graui corde ut quid diligitis vanita-
 tem et queritis mendacium. Quidni preterea
 contempta vanitate et mendacio / faciat hec
 sublimissima humilitas / hec ditissima paup-
 tas / solum deum / gloriam suam. potentiam suam
 opulentiam suam. et hanc arbitratum esse per-
 tem suam hereditatem preclaram / et portio-
 nem vberimam in terra viventium cum il-
 lo qui dicebat. Pars mea deus in eternum

Et in gallico sonantius dicit. Est grande
 portio et bona pars. **P**orro quid ad ista
 conuenientius / quam ut hec humilitas sit glo-
 riosissima / cuius gloria solus deus est. Hec
 vilificatio sit nobilissima / hec abiectio vbi
 que famatissima. quod deus / fama sua nunquam ab-
 est. ut hec denique impotentia / hec seruitus /
 summa sit potentia imo omnipotentia. su-
 maque libertas. **D**ia possum inquit apostolus
 in eo qui me confortat christus ad Phil. iij.

Videat qui potest quanta sit ex aduerso om-
 nis superbe vanitatis. egestas impotentia et
 vilitas. Nam qua ratione repletur vanitas
 fatiaret egestas. dicitur abiectio. consoli-
 daret infirmitas. Atamen quid aliud / sunt
 hec omnia nisi vanitas vanitatum et omnia
 vanitas et afflictio spiritus. **E**x his perspicu-
 um est quo pacto vim irascibilem cuius est
 in ardua tendere / perficit hic beatus humi-
 litatis exitus a deo. ex desperatione sui totali
 summam de christo spem gerendo. et ita se-
 cundum omnes alias suas virtutes / quas e-
 numerat Bernhardus parisiensis. reliquas.
 Ponit itaque humilitas hec / solum deum suam
 suam fortitudinem protectionem magnifi-
 centiam. et ita de ceteris. Propterea fiden-
 ter ait. Dominus protector vite mee a quo tre-
 pidabo. Etenim quo rueret. quomodo muta-
 ret aliud amplius quid conari posset. que
 profundissima stabilitate / immobilitate pe-
 nitus adheret. Quid eam aduersum viola-
 ret. que altissimum posuit refugium suum in
 firmissimo habitaculo tuo quod operatus es
 domine. Quo fugeret alibi. Quid aliud
 speraret. Quamobrem in remedijs humane
 stabilitatis et incertitudine casuum tam
 horrendorum. precellit / figit nauem cordis
 immobiliter velut ancora quedam spiritu-
 alis et intelligibilis. Denique non ponit car-
 nem brachium suum ut superbia. que spe-
 rat in multitudine diuitiarum suarum. vel
 temporalium vel spiritualium. et preualet in
 vanitate sua. Hec idcirco sibi cauet ab om-
 ni excellentia nimia. ab omni quoque defe-
 ctu. ut ne extollatur presumptione / nec fra-
 gatur desperatione non obstinetur obstina-
 tione nec dissoluatur enerui mollitie / que
 admodum de his et alijs in omni materia
 virtutis si vacaret / fieri posset manifestum
 si qualiter ardua medio critate via regia se-
 incedit doceremus. **S**ed ad dominan-
 tissimum eius imperium venio Quid enim
 est rebus dominari / prout alias persecutus
 DD:

Sermo in cena domini

sum latius) quid enim est dominari rebus
iis nisi eis vti posse iuste placuerit. Hoc
autem conuenit humilitati. omnia quippe
assumit in sui facultatem et vsum. dum propter
deum se et omnia alia contemnenda decre-
uit. Quo contemptu satiatur amplius (ne
nos irrideant pharisei auari hec audietes)
et copiosius absque ulla operatione contenta-
tur. quod et nuda possessione civilis tituli. quasi
super extendentia inhiante ad quascumque di-
uitias. aut eas pro amorem amplectente. aut
eis incubante ac mentetenus inherente di-
taretur. Sic de carbone preclare dictum est
a salustio. quod quo plus gloriarum fugiebat eo
magis assequabatur. Ita proculdubio de di-
uitiis. ita de potentia seculi. ita de ymbra ti-
li quolibet bono huius mundi sentire equum
est. **Q**uale igitur quantum humilita-
tis dominium habere omnia sub pedibus
per generosum contemptum. Omnis locus
que calcauerit pes vester. i. affectio. vester
erit inquit dominus Deuter. xi. Quia latius im-
perium. nihil aliud a deo magnipendere. vel
a nullis subijci neque conculari. Hoc nonne
est signum magnum apparens in celo in-
telligibili et summo anime rationalis. Hu-
lier scilicet humilitas amictus sole iusticie. Nam
quid iustius humilitate que omnem im-
plet iusticiam. gl. Math. iij. In capite eius
corona stellarum duodecim. omni scilicet fulgo-
re virtutum radians perfectio. et luna totius
humilitatis sub pedibus eius hoc est sub
affectionibus per contemptum. Hec est ditissi-
ma humilitas que docuit paulum scire abun-
dare et scire penuriam pati. habere omnia et a-
bundare in omnibus. ad Phil. iij. Quia
si nihil habentem et omnia possidentem.
ij. ad Cor. vi. Hec exaltauit christus summe huius
litarum in passione. et dedit illi nomen quod
est super omne nomen vt in nomine Iesu
Recreat. et ad Phil. iij. Ecce dominatio-
nem omnium per humilitatem. Proinde si
hec iure suo possidet regnum celorum sicut et
possidet. quoniam ipsorum est regnum celorum. Math
v. quid a dominatione sua relinquet alie-
num? Denique ad eius obsequium militat om-
nia. seruiunt. presunt. obsequuntur. Aduersa
quidem. vt blasphemie/iniurie/presentio/
nes/necessitates/angustie. ad exercitium et
tutelam. ad medicinam quoque ac necessari-
am custodiam. Prosperis vero vtitur ad
modestam sobriamque consolationem. Dicam
amplius. militat per ea sui hostes fortissi-

mi. nam ex peccatis redditur cautior firmi-
or atque validior. imo vide miraculum. ipsa
enim ex morte propria reuiuiscit sepius forti-
orque resurgit. Nam quis neget magna esse
humilitatis recuperande rationem/humili-
tatem perdidisse? Quinetiam oritur ex suo con-
trario quod est superbia non minori miraculo
quam si frigiditatem calorem gignat. Humilita-
tis quippe non parua est occasio/animas
contra deum suum/benefactorem suum/ preces
suum/dominum creatorem redemptorem super-
bisse. Similia vere non miracula sed po-
tentiosa monstra/demon in filia sua super-
bia crebrius operatur. quod ex morte propria et ex
humilitate contraria et ex sordibus et aduer-
sis sibi virtutibus pulcherrimis/dum stul-
te gloriatur fedissimas trahit originem. **A**
Ad vnum igitur dicere est quod superbie exitus
a deo supra deum sicut egentissimus est at-
que pauperrimus in vilitate paupertatis. (Dia-
mirum conuertuntur in suam inopiam et
destructioez. notatur. Sapie. iij) Sic mi-
serabilis beatus ille humilitatis exitus a deo
sub deum/opulentissimus est/ditissimus
est/dominantissimus est in summo domi-
nationis. quoniam omnia sibi cooperan-
tur in bonum. mors. egestas. contumelie. im-
mo et angelus sathane et diaboli omnes cum
stimulis et tentationibus suis. Paulus et
Job huius rei testes sunt. Peccata insup-
er et cetera pestes aduerser/seruiunt ei et tyria-
cam sibi efficacissimam conficiendo. que
admodum testatur Augustinus qui mihi
non credit quod expedit supbos in turpia quoniam
que peccata corrumpere. Hac arte dominandi fa-
cit ipsa de omnibus sicut obsequiosis ser-
uitoribus perfectum suum sicut e regione su-
perbia damnum acquirit ex omnibus. cuius
oratio etiam fit in peccatum. charitas
in odium. virtutis laus in opprobrium. dum
post hec omnia/ exit a deo ingratiissima pro-
fus elatione supra deum. **P**ostremo hu-
militas suo modo est ambiciosissima cupi-
dissima maximi cordis et altissimi spiritus.
Turpita? Quoniam indignatur impleri ni-
si summo honore. nisi summis diuitiis. ni-
si maxima gloria. Superbia vero vt pu-
silli cordis et puerilis et stulti/paruissimis
inhiat capitur afficitur et vexata torquet.
Aunc ad statum prelationis qui poten-
tie dei correspondenter ordinatur in eccle-
siastica hierachia/applicem que dicta sunt
et inferamus quod absque humilitatis exitu in

sue paruitatis recognitionem actualē vel habitualem non potest quis platus habere euangelici dominij pfectionem. Itaq; puerfus et diabolicus non ordo sed horroz dicendus est in ecclesia. vbi est sublimior q̄ et superbior. vbi qui maior est non fit sicut minor. q̄q̄ ita fiat aliquādo/vel ad subditoꝝ punitionem Job. xxxiij. Qui regnare facit hipocritam ppter peccata populi qualia nunc horrenda sunt et abominanda supra q̄ credi potest. Aut ad p̄sidentis damnationem sicut in iuda et multis apparuit. et illis qui subditis incorrigibilibus p̄sunt ad vtroꝝq; ericium. vel ad contemptiuiꝝ exonerationem ne talibus vilioribus occupentur. Ita habemus q; pelles tabernaculi ptegebant archam testamenti. **E**st autem triplex signum in prelato sue humilitatis. Fuga p̄lationis. fuga p̄positatis. cura spiritalis. **P**rimum signum fuga p̄lationis dat p̄parationē animi p̄missimam ad cedendum sue p̄lationi. si et quando fuerit pro grege conueniēs quia dixit ex animo dum institueretur/ nolens volo Oppositum sentire corde ore et opere est in p̄lato damnabilis supbia. et eo damnabilior si nec aduersitatibus nec infamijs nec alioꝝ consilijs nec subditorum sc̄dalis/a p̄lationis amato onere possit auelli. Ueue ab hoc signo supbie. **V**irandum si remoto fundamento huius ecclesiasticis. parietes flumiosis riuus vbiq; defistit volumus illos cōsolidare et vnire vt humilitatis fundamentum iaciamus. **S**ecundum signum humilitatis est fuga pompositatis in se et suis. Oppositum facere est damnabilis supbia. q̄tuncq; sub honestatis specie aut ecclesie utilitate pallietur. Sed medium inquit optimum est. cōsentio. At quale mediū? Lerte nō vt phariseice desipiens/sapientia animali terrena et diabolica. sed vt christiane sapiēs determinabit. **T**ertio signo cure spiritalitatis/oppoñitur tota cura et occupatio/in paruis et ludicris et tempalibus seu lucris seu iurisdictionibus et practicoꝝ sola. p̄motio atq; sp̄ualium quoq; horroz et desertio. **H**unc ad statum doctoꝝ qui fm canonem est quasi p̄cipuus in ecclesia/et ad sapientiam diuinam correspondēter ordinatur/applicemus quedicta sunt. Apud doctoꝝ p̄sertim in sacris litteris/ille sapientior est/qui pluri humilitatis sale id est sapore/sapientiam suam condiderit. **N**ō di-

co pluri cognitione sed sapore. q̄q̄ sapor sit quedaz cognitio Hoc dixisse ferunt proloemus q; sapientior est qui et humilior. Huic humilitati aduersant tria signa. curiositas. singularitas. impatientia vel incorrigibilitas. **C**uriositas est dimissis vtilibus et edificatoꝝ pro se et populo. coniterere ingenium pdere tempus/i eis in quibus non est bonum neq; finis. sicut de mathematicis dicit Aresto. Aut quozū finis solum ē scire vt ait Seneca. Aut forsitan supbire vanescere et de ingenio alto et subtili p̄ ceteris gloriari. Hoc agere signū est instinctus diabolici aut nature corrupte. et ibi ceciderunt omēs quos sub specie reuelationum et instinctum diuinoꝝ seduxit sathanas. trāfigurans se in angelū lucis. Sane. dum hinc inde multa legi/multa cogitavi multa audiui et quedam experitus sum super distinctione inter bonos instinctus et malos. inter diuinas reuelationes et diabolicas illusiones. Deniq; inter bonas reuelationes et immiſsiones p̄ angelos malos. hanc in veritate comperi precipuam distinctionem et indefecibile signum. q; instinctus bonus semper est ad humilitatez et cum humilitate. Dulus vero/ad vanitatem quandam et cum vanitate ad ipam excellentiam. palam vel occulte. Qualiter autem curiositas sciendi inutilia/vanitate careat. viderint curiosi. etiam quo pacto absq; tumida elatione spiritus possit aliquis gesta legendas historias et miracula sanctorū/nihilipendere/ego non intelligo. quozum lectio maxime ardens ē et humiles ad imitatioem potenter inflāmans. **P**orro/singularitas. Scōz signum superbie in doctis. aut de nouis et inauditis et peregrinis adiuentionib; immo habet hoc mirandum singularitas q; et superbia generat pigriciam silentiū obstinatum. pusillanimitatem. dum videt se non posse ceteros in loquendo vel docendo p̄cellere. Hec est mater erroꝝ et ductrix ambulandi in aduentionibus suis. Deniq; impatientia vel incorrigibilitas tertius signum superbie ponitur a sapiente. Doctrina inquit viri p̄ patientiam cognoscit. Errare quidem humanum est. sed plane diabolicum corrigentibus succensere nec adquietescere. **H**unc ad religiosos et deuotos/ quales decet esse xp̄ianos omnes qui sunt professi in baptismo sub vno abbate christo. quozum status respicit appriatas

Sermo factus in cena domini.

spiritus sancti bonitatem. inducamus que diximus. et inferamus. In christiana religione ille sanctior est qui et humilior. et humilior qui sanctior. **H**uius humilitatis triplex signum est. confessio. compassio. et voluntaria sui deiectio. De reliquis videatur deuotus Bernardus de duodecim gradibus humilitatis et superbie. Confessio nempe ideo posui pro signo humilitatis. quia vite temporibus nostris fit aliqua confessio pure nude et integre. Ut quid ita? Leter propter hipocrisim et amorem. vanissime fame nostre que timorem mundanum parit et pudorem talem quidem et ita tyrannicum. vt cogitare sit ingens horror. **C**etero precipitantibus et volutantibus semetipsos in passionibus ignominie. in flagitia corporis extrao: dinaria. quia claudunt sepius os ad confessionem. et muti tendunt ad infernum. Nam et zodoma interpretatur muta. Audiui a quibusdam quod maluissent tollerare dolores partus. vel mortis eterne periculo se exponere. quam aliqua de suis pudendis impudicijs confiteri. non ob defectum fidei et credulitatis sacramenti (vt dicebant) sed quia tanto pudore vexarentur. ne salubriter loquerentur coram vno secretissimo sacerdote. que ipsi damnabiliter et quasi palam impudenter operabantur. cum alijs nihil celare scientibus. **L**eterum compassio de peccatis aliorum. certissimum est humilitatis vere signum. sicut econtra propter est superboz alijs indignari. Vera iusticia inquit Gregorius compassionez habet falsa indignationem. Si quis audit vel cognoscit aliorum peccata multa vel magna et inde peccatur vindictam. aut gaudet de inflicta. non secure precatur neque gaudet. quoniaz reuersus cognoscere debet se multa punitione dignissima commisisse. quibus tamen petit indulgeri non irasci. Sic egit sanctus pater qui audiens peccatum fratris fleuit et dixit. Ille heri. ego bodie. Idcirco. vis aptam meritis. vicem impendere (inquit Boetius) Dilige iure bonos. et miserere malis. **N**ouissime subiectione seu deiectionem posuimus tertium humilitatis signum. Nam vere humilis est. qui ex vera sui cognitione sibi vilescit. Sic se diuinis gratis indignum comparat. Sic laudes horret proptias veluti insidiatrices /

tollere volentes ipsum in altum / vt lapsu grauiore ruat. Propterea deiecit se iugiter in terram sue fragilitatis. prout de antheo gigante fingit fabula. cui ex casu suo in terram vires augebantur. sed in sublimem leuatus / ab hercule strangulatus est. Sic se in omnem creaturam dei peccasse fatetur. in celum et terram et omnia que in eis sunt. Nullam ergo flagellationem ab eis reiecit nullam lesionem. iniuriam nullam. Sic de neque iudicia dei magna et occulta velut timentes super se fluctus expauescit. Attendens quomodo nec fortium bellum. nec artificum gratia. et quod de carthenis et carcere trahitur quis ad regnum etc. et quod nemo scit an amore vel odio dignus sit Ecclesia stes. ix. **A**d hec alta et longe diuiniore vere humilitatis monita capienda / plus proficit vnctio quam lectio. oratio quam peroratio. alta suspiria quam acuta ingenia. et super omnia frequens fidelis et pia commemoratio passionis christi Qui a deo exiit in mundum vt eam in schola sua doceret. et bodie duz regredi vult ad patrem / verbo simul et factio confirmauit. Ad hoc enim lauit pedes discipulorum et dixit. Exemplum enim etc. huius humilitatis nos particeps volumus.

Secunda considera.

Ubi humilitas / ibi sapientia. Proverb. x. Anima quippe rationalis / exiens a diuina sapientia in suam insipientiam sapide cognoscendam / sibi vtiq; stulta redditur. ac perinde diuinam illam sapientiam adipiscitur. quam iubet ap. i. ad Cor. iij. Si quis inter vos videtur sapiens esse stultus fiat vt sit sapiens. Hanc veram sapientiam dicit lactantius non alidi querendam esse / quam in schola cui titulus est stulticia. Ita pater. quoniaz sic placitum est apud te ait christus. **Q**uis dabit nobis hanc stultam sapientiam? **U**e filijs hominum qui sapientes sunt in oculis suis. et coram semetipis prudentes. quia quanto magis sapientiam quesierint. tanto ipsa longius fi et ab eis. Et profecto nisi fiant paruuli. nisi crediderint captiuando omnem intellectum in obsequium fidei / ipsi non intelligent. **O**stium ad sapientiam veram / christus est. et idem sane humile. turgidus et elatus spiri

tus/illa quando poterit introire? Atten-
damus obsecro quātulum illud est q̄ extra
deum egredientes/scire conamur. ¶ **U**er-
derunt hec philosophi Plato et Socra-
tes: et omnis academicorū schola. qui p̄
q̄ defecerunt scrutantes scrutatio / vocem
hanc suspirauerunt. hoc scio q̄ nescio. Amo
ne hoc scio q̄ nescio. Bonus erat talis et
itū in insipientiam suam cognoscendam
si non supra deum exeuntes / euanuissent i
cogitationib⁹ suis. etsi a deo sub deo egres-
si / redissent in idipsum. deum vt deum glo-
rificantes et gratias agētes. qui scientiā
dominus est. et docet hominē scientiam
ip̄i non ita. ¶ **A**lt verus humilis / in se qui-
dem stultus. deum constituit sapientiā su-
am. conciliū suum. et dum profundissi-
me concuatur. recipit in seip̄o velut in cē-
tro quodam speculi concavi intelligibili /
ter radios incidentias illustrationum su-
pernarum. tam dei qui humilia respicit. q̄
aliquando intelligentiarum desuper efful-
gentium. a quibus illuminatur mirabili-
ter. sicut a montibus eternis. ¶ **H**ec intel-
lige non q̄ verus humilis querat solū du-
ci per reuelationes spirituales / contempra-
ratione naturaliter indita sibi seorsum hec
presumptio. sed eādē rationem plurimū
obscuram et nubilosam ac proinde in erro-
rem quemlibet promptissimam / perit ter-
gi mundari poliriq̄ / vt in lumine hoc vul-
tus dei signato super eam / ostendantur bo-
na sibi. Preterea sensum alienum presert
suo / non inmitens prudentie sue. Exinde
cauet sibi ab illusionē demonis meridiani
transfigurantis se in angelum lucis. q̄ nō
aliter q̄ per hanc credendi alijs humilita-
tem / exuffatur. Non omnes aliter laquei
sui / teste oraculo ad anthonium euadūt
¶ **D**eniq̄ videre est in hoc humilitatis ex-
itu / precipue in christo / stupēda diuine stul-
ticie miracula. Nam de peccato damnauit
peccatum. et de infamia famam. De ludi-
brio et ignobilitate / gloriosam nobilitatē
progeniuit. Placuit insuper per stulticiam
predicationis destruere omnem scientiam
extollentem se contra deum. Nam contra
scandalum iudeorum / irrisionem gentiū
astutiā demonum / atrocitatem tyrannoꝝ
reclamantibus vndiq̄ magno boatu phi-
losophis. imo proprijs sensibus. docuit p̄

nulos simplices / ea que doctus plato ne-
sciuit. que demostenes eloquens ignora-
uit. et sic docuit q̄ nihil certius teneatur q̄
q̄ humili fidei stulticia creditur

Tertia cōsideratio

7

Deus superbis resistit humilibus autem
dat gratiam Jacobi. iiii. ¶ **A**d quem respi-
ciam ait dominus / nisi ad pauperculum z
contritum spiritu et trementem sermones
meos: ysaie. lxxvi. Itaq̄ anima quantum
egit a diuina bonitate et perfectione in su-
am vilitatem deiectionem et imperfectio-
nem. tanto est perfectior. Noli mirari hec.
quia diuinis gratijs et donis eo est pleni-
or / tanq̄ vallis abundans frumento virtu-
tum. tanq̄ intelligibilis quedam abissus
fluēta sorbens aquarum viuētium. q̄si
vacuum quoddam spirituale / ad quod re-
plendum cōfluunt omnia. nec implere suf-
ficiunt nisi deus. fm Augustinū primo cō-
fessionum. ¶ **H**anc perfectissimam imper-
fectionem. hanc optimam (si sic dici pōt)
peccabilitatem / sibi met̄a scripsit paulus /
dum se primum inter peccatores nomina-
uit. et quia non mentiebatur ita vere sen-
sit. Hoc plane magnum miraculum / vide-
re hominem in virtutibus omnibus clare
scere. et laborare plus omnibus. nihilomi-
nus se primum inter homicidas et matri-
cidas et omnes sceleratissimos computa-
re. ¶ **D**icere aliquid grandius meditor.
nescio. si potero iuuare me. puto immo cer-
te credo. q̄ christus et maria / paulus in hu-
militate non paululum transcenderunt. ¶
Vellem ergo scire. Nunquid fecit hec hu-
militas vt christus et maria / se tanto veri-
us inter peccatores primos nominarent.
quanto humilius a deo in se exeuntes / su-
um imperfectum lucidius cognouerunt?
Poterat estimo sic intelligi (ac si non hor-
rerent pie aures) sic dici. nō quidem de pec-
cato cōtracto absit. sed de labilitate ad pec-
candum. Nam creatura rationalis queli-
bet labilior est et pronior ad casum et defe-
ctum / quanto in naturalibus aut etiā gra-
tuitis fuerit ornatio / seclusa dei manut /
nencia sp̄ali. q̄si videlicet plus beāt crea-
oīs / de vanitate et cōdētia i nihilū / q̄to plus

Sermo de humilitate

de entitate. Signum huiusmodi evidens fuit in lucifero adam et alijs multis. quoz nobilitates et pfectiones/ quid fuerit eis/ nisi pondus grauius ad ruina[m]. Hoc sentit anima christi. hoc maria eo pfundiori humilitate quo lucidius contemplantur. Hinc Augustinus vocauit mariam/ puellam vilem et abiectam in oculis suis. Nam quo pacto maria et christus fm animaz si xius se et omnia dona sua stabilirent in domino. si quomodolibet fidendum esse sentirent in viribus suis et in abundantia diuitiarum suarum. Et si p[re]terea non se ipsos computarent in illorum numero de quibz ppheticus sermo dicit. Verumtamen vniuersa vanitas omnis homo viuens Si n[on] insuper iubentem audirent. Quanto magis es/ humiliata te in omnibus et coram deo inuenies gratia[m]. Ecclesia. iij. Denum qui se humiliat si exaltetur/ quomodo maxime exaltabitur qui maxime se humiliat.

Christus autem humillim[us] est. ergo si b[us]p si fm humanitatem (vt sic consideratam) vanissimum aliqd ens et inane reputatus est. recte quidem. vt non in se sed in domo gloriatur. i. ad Cor. i. **A**udis ne hoc o p[re]sumptio stulta cordis humani. o stultissima in q[ui] cordis humani p[re]sumptio. nunquid hoc attendis? Et quid superbis terra et cinis vesica ventosa. cur in flans? o pellicula fragilis et cito rumpenda cur tendis? Si queris honores supba ceruice/ si sapientiam/ si gratiam/ tota (vt dicunt) erras via. Tu q[ui] tibi maior/ eo vilior/ paupior et stultior efficiaris. Tu phariseico more/ diuitias tuas iactas/ noli mirari si nihil elemosine capis. sed humilitas egena est. sibi dat. Alios indicas. in alios indignaris. et vinctam optas. tu peccator maximus. s[ed] humilitas benignissima est. ignosci petit omnibus. Tu ergo/ cum seueritate. humil[is] cum misericordia. et sicut elegistis. iudicabimur. Tu princeps es/ tu p[ro]p[ri]i freni impatiens/ etiam in eis que dei sunt. quasi manus tua sit excelsa ad constituendum alium in bonum et non dominus faciat hec omnia. Humilis autem exemplo dei cum tranquillitate mansuetudine et pace singula tractat in domino faciens virtutem. Utinam q[ui] virtutes cōgregat vel edificat/ saperet et inteligeret. quoniam omnes cum humilitate connexi sunt. omnes fundate. omnes agglutinare. qua sublata/ fugiunt omnes no-

cent et oberunt. velut cedente fundamento cuius domus omnis inclinata recumbit. Amplius sola mens humilis segura est. q[ui] non habet vbi cadat profundius q[ui] in deum. illic experitur pacem dei que recuperat omnem sensum. Porro segura mens quasi iuge conuiuuium. quam obrem leta est spiritus et iocunda humilitas. sed cum seueritate. imo et miraculose quodammodo fm multitudinem dolorum in corde suo consolationes tue domine letificant animam istam. Superbia vero/ tumida et timida est/ et male tristis. vel peius leta. inquietissima quoque. quia ponit in ore hominum famam suam quasi alteram vitam suam. nimirum si sepe discerpitur laceratur conculcatur dei citur etsi nunq[ui] in eodem statu permaneat. Admirum si difficulter humilietur. q[ui]a infamiam suam horret sicut mortem alteram. Quinetiam hoc ad humilitatis adquisitionem difficillimum est/ q[ui] pugnant contra eam/ non vnum tantum modo vicium aut duo/ sed omnia. et q[ui] plus obstupescens pugnant ipse virtutes omnes contra eam licet ex indirecto primo. imo et ea quandoque gignit monstrifico partu/ mens nostra supbiam. Quale igitur patz effigium vbi vicia et mortes vicioz/ virtutes insuper et mortes virtutum/ habent manus contra eam. nisi caute p[ro]viderit. et nisi in timore dei instanter se tenuerit.

ExPLICIT sermo factus a d[omi]no cancellario in cena domini p[er] humilitate

¶ Carmē cōtra tu

midum cor et quid sanat illud.

Quare distēdis vētosa supbia/ q[ui]d te sufflas et iactas/ dum tibi vana places. Vidi ego vesicam modico turgescere statu. Que pisibz sonuit quattuor impositis. Hęc puer v[er]u[us] acu pupugit displosa repete. Uilis et absq[ue] sono staccida detumuit. Quisquis adulatū turgescis/ sub isto discite tipo tibi quid mortis acumen aget. Te p[ro]p[ri]o ergo humilē p[ro]p[ri]i cōp[re]ssio cordis spina ve/ configens/ si supis/ efficiet. Nullus adulator peior tibi q[ui] tibi fies. Si tibi blandiris teq[ue] colēdo tumes. Lucifer hic cecidit/ nec m[er]it[us]. dū videas nos Turpes et viles/ peste sub hac ruere.